Súd:	Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka:	9C/311/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	2215211165
Dátum vydania rozhodnutia:	13. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Alica Vörösová
ECLI:	ECLI:SK:OSDS:2017:2215211165.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Alicou Vörösovou, v právnej veci žalobcu : Ladislav Mikószi, nar. 17.09.1964 bytom 930 51 Veľká Paka 310, zastúpeného: JUDr. Helena Buzgóová, advokátka so sídlom Alžbetínske námestie 2, Dunajská Streda proti žalovanému: K. T., R. H. D. XXX, zast.: JUDr. Eva Skačániová, advokátka so sídlom Korzo Bélu Bartóka 789/3, Dunajská Streda, o ochrana osobnosti takto

r o z h o d o l :

I. Súd žalobu zamieta.
II. Súd žalovanému priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu.
III. Žalobca je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu 300 eur z titulu súdneho poplatku za podanú žalobu o náhrade nemajetkovej ujmy, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne dňa 11.06.2015 podal na tunajší súd žalobu, proti žalovanému o ochranu osobnosti s odôvodnením, že v roku 2014 prejavil záujem kandidovať na poslanca obecného zastupiteľstva v Obci H. D. z dôvodu, že od narodenia žije v obci a vždy mal záujem o život v obci. Vzhľadom na to, že mal možnosť zistiť spôsob hospodárenia obecného zastupiteľstva, následne zistil, aj pretrvávajúce problémy obce a oslovil voličov a spoluobčanov písomne a oboznámil ich so stavom hospodárenia obecného zastupiteľstva ako aj konkrétnych osôb v obci. Na jeho písomné oslovenie žalovaný, v tom čase starosta obce verejne v obecnom rozhlase dňa 11.11.2014 o 18:00 hod. predniesol obyvateľom Obce H. D. vyhlásenie, v ktorom ho vyhlásil za klamára a jeho osobu nepravdivo a tvrdo osočil a dehonestoval, čo malo za následok, že v obci ho oslovili obyvatelia, vytkli mu písomný prejav na obyvateľov obce, značná časť obyvateľstva mu priamo povedala, že ho nebudú voliť z dôvodu, že starosta obce - žalovaný sa o ňom takto vyjadril. Podľa názoru žalobcu, starosta obce - žalovaný ako verejný činiteľ, v tom čase zneužil právomoc verejného činiteľa, úmyselne mu spôsobil škodu, pričom osobám, ktoré v liste označil im zadovážil neoprávnený prospech a jednoznačne zneužil svoju právomoc spôsobom, ktoré odporujú zákonu. Použil verejný obecný rozhlas na jeho nepravdivé osočovanie tým sledoval svoj osobný záujem. Žalobca uviedol, že žalovaný so svojim správaním sa jednoznačne dotkol jeho cti, jeho dôstojnosti, občianskej česti, znížil jeho dôstojnosť a vážnosť v obci, hlboko sa dotkol jeho osobných práv, preto ho vyzval na ospravedlnenie v obecnom rozhlase vo Veľkej Pake, k čomu nepristúpil. Poukázal na ust. § 11 a nals. Občianskeho zákonníka a v tomto konaní sa domáhal, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky tohto zásahu a aby mu bola poskytnuté primerané zadosťučinenie, nakoľko konaním žalovaného bola mu v značnej miere znížená dôstojnosť, jeho vážnosť k obci, z toho titulu si uplatnil nemajetkovú ujmu vo výške 10.000 eur. Navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť vyhlásiť v obecnom rozhlase v obci H. D. nasledovný text: „Ja K. T. som dňa 11.11.2014 ako starosta obce Veľká Paka verejne označil pána M. G. za klamára na základe informácií ním uvedených v liste, ktorý bol doručený obyvateľom Obce H. D. dňa 10.11.2014. Týmto sa chcem pánovi M. G. ospravedlniť za

moje vyhlásenie o jeho nedôveryhodnosti a uviesť, že ním uvádzané informácie v predmetnom liste boli jeho názorom, na ktorý má každý občan právo a ktorý si pán M. G. utvoril na základe informácií verejne dostupných zdrojov a nie na základe údajných klamstiev, ako som to uviedol v mojom vyhlásení". Taktiež navrhol, aby bol žalovaný zaviazaný nahradiť nemajetkovú ujmu vo výške 10.000 eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoj pôvodný návrh žalobca dňa 26.05.2016 doplnil, v ktorom uviedol, že naďalej považuje postup žalovaného za konanie týkajúce sa porušenia jeho osobných práv, pravdivosť svojho tvrdenia žalobca sa snaží preukázať, so zmluvou o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, ktorá zmluva bola podpísaná medzi Ministerstvom práce sociálnych vecí SR, zastúpené Sociálnou implementačnou agentúrou Bratislava s Obcou H. D.. Predmetom tejto zmluvy bola úprava zmluvných podmienok práv a povinností pri poskytnutí nenávratného finančného príspevku, na realizáciu aktivít projektu s názvom „ Učiaci sa región". Miesto realizácie projektu bola určená obec H. D., M., R. U. O. a účelom tejto zmluvy bolo poskytnutie prostriedkov pre operačný program zamestnanosť a sociálna inklúzia, spolufinancované Európskym sociálnym fondom. Prioritná os uvedeného projektu bolo podpora rastu zamestnanosti a podpora tvorby a udržania pracovných miest pracovníkov, podnikov a podpory podnikania. Na základe zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku výdavky projektu boli nasledovné:
a) Celkové oprávnené výdavky na realizáciu aktivít projektu predstavujú sumu 95.015,89 eur
b) Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny a Európsky sociálny fond na základe tejto zmluvy poskytol obci nenávratný finančný prostriedok do výšky 90.264,92 eur, 95% z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu,
c) Obec H. D. sa zaviazala zabezpečiť z vlastných zdrojov financovanie projektu vo výške 5% na úhradu všetkých výdavkov projektu.
Žalobca poukázal, že počas realizácia projektu riadiaci sprostredkovateľský orgán SORO Implementačná agentúra pre Operačný program Zamestnanosť a sociálna inklúzia dňa 18.02.2014, 01.10.2014 kedy vykonala administratívnu kontrolu výdavkov prijímateľa Obecný úrad Veľká Paka a opísala neoprávnené výdavky v sume 8.389,96 eur za vypracovanie stratégie rozvoja, medzi ktoré sumy neuznala a to neoprávnené výdavky projektu pre externých lektorov v sume 3.306 eur, neoprávnené výdavky projektu, stravné lektora vo výške 133,11 eur a neoprávnené výdavky projektu označené ako za upratovanie v sume 306,30 eur, spolu 13.810,81 eur. Z dôvodu krátenia priamych výdavkov boli vrátené aj nepriame výdavky vo výške 5.943,75 eur. Vrátenie v celkovej výške vyčíslil riadiaci orgán sumou 19.754,56 eur, ktorá suma bola vrátená Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny SR z finančných prostriedkov obce. Uvedené tvrdil žalobca a preto mal za to, že o tejto informácie žalovaný ako starosta obce v tom čase neinformoval zástupcov obce a preto o tejto informácie ich listom oboznámil žalobca.

2. Z obsahu listu (leták čl. 4-5 v spise), ktorý list doručoval občanom a obyvateľom Obce H. D. kandidát na poslanca č. 14- žalobca sa dotýka hospodárskej činnosti za posledné 4 roky obecného úradu, resp. starostu obce - žalovaného sa uvádza: „Podľa mojich informácií sa v obci z prostriedkov Európskej únie vykonala revitalizácia verejných priestranstiev - údržba parkov, vybudovali sa autobusové zastávky a prebiehal projekt „Učiaci sa región", pričom tieto projekty boli podľa môjho názoru a vedomia predražené, ako príklad uvádzam, že 7 autobusových zastávok stálo 65.200 eur. Čo sa týka „učiaceho regiónu", je to téma obsiahlejšia, ktorého účelom bolo predovšetkým ďalšie vzdelávanie zamestnancov dotknutých obcí. Obec mala za úlohu vytvoriť podmienky a priestory pre tento projekt, za týmto účelom na náklady obce sa obnovila zasadačka na pošte na vlastné náklady a vyfinancovať 5% spoluúčasť z ceny tohto projektu. Poslanci , ktorí vstup obce do tohto projektu odsúhlasili sa dozvedeli po zahájení projektu, že hlavnými šéfmi projektu boli pani N.. R., F. R. a slečna Y. M., s čím by nebol problém ,keby obec nemusela vrátiť na účet Ministerstva práce viac ako 10.000 eur. Tieto finančné prostriedky starosta obce aj rozkázal vrátiť bez vedomia poslancov obce..." Z týchto faktorov jednoznačne vyplýva otázka koho záujem tieto osoby hájili. V záujme obce, ktorú obrali o cca 10.000 eur alebo v záujme jednotlivcov, jednotlivých finančných skupín a súkromných podnikateľov?) ..." ďalej sa pýtal starostu: „čo vykonal v priebehu volebného obdobia pre občanov Č. D.. Nesplnil ani sľub, že sa v tejto časti obce zrekonštruuje historická cca 100 ročná budova požiarnej zbrojnice"... ďalej sa pýtam ,čo sa vykonalo v miestnej časti G. D., okrem toho, že sa podľa jeho názoru bezdôvodne predali obecné pozemky, bývalé pozemky C. rodiny a to pochybnému podnikateľovi... atď.
3. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť, poukázal na to, že dňa 10.11.2014 (4 dni pred voľbami do orgánu miestnej samosprávy v Obci H. D.) žalobca, ako kandidát na poslanca do obecného zastupiteľstva Obce veľká Paka pod č. 14 doručil občanom H. D. - voličom - trojstranný list obsahujúci okrem iného aj informácie o predložení projektu „Učiaci sa región", ďalej o tom, že starosta obce (ktorým bol žalovaný v tom čase) a pani M. K. R. nehájili záujmy obce ale záujmy jednotlivca finančných skupín a súkromných

podnikateľov, obecný pozemok v časti G. D. bol predaný pochybnému podnikateľovi ,preto sa občania v tejto lokalite necítia byť v bezpečí a majú strach o svoju budúcnosť. Žalovaný uviedol, že tento dokument pokladá za klamlivý a zavádzajúci, osočujúci nielen ako jeho osobu, kandidáta na poslanca obce ale aj ďalšie osoby a to pani M. kandidujúcu za starostku obce a pani R. - hlavnú kontrolórku. Preto žalovaný v tom čase ako starosta obce dňa 11.11.2014 o 13.00 hod. a o 18.00 hod. v miestnom rozshlase prečítal vyhlásenie, ktoré označil ako „vyhlásenie K. T. - starostu obce k voľbám". Vo vyhlásení označil informácie poskytované kandidátom za poslanca pod č. 14- žalobcom - za plné klamstiev (hrubé klamstvá) a poloprávd a osočovania kandidátky na starostku obce pani M. a hlavnej kontrolórky N.. R.. Žalovaný poukázal, že 15.11.2014 vo voľbách do orgánu miestnej samosprávy žalobca ako kandidát na poslanca Obce H. D. neuspel. Žalovaný vo voľbách uspel, kandidoval za poslanca Obce H.Á. D. získal 244 počet platných hlasov oproti žalobcovi, ktorý získal 133 platných hlasov. Žalobca sa nestal poslancom Obce H. D.. Žalovaný uviedol, že žalobca vo svojej žalobe tvrdí, že ho v miestnom rozhlase vyhlásil za klamára, nepravdivo a tvrdo ho osočil a dehonestoval. Tu poukazuje, že jeho verejné vyhlásenie neoznačilo žalobcu žiadnymi urážlivými slovami a vzhľadom na celý obsah vyhlásenia treba pokladať tvrdenie o jeho tvrdom osočení a dehonestácií za nadnesené a nezodpovedajúce realite.

4. S poukazom na ust. § 15 ods. 1 zákona č. 181/2014 Z.z. v znení neskorších predpisov - každý kto vedie volebnú kampaň je povinný zabezpečiť, aby odvysielané politické reklamy, inzercie a všetky ďalšie spôsoby vedenia volebnej kampane obsahovali údaje o objednávateľovi (ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, obec trvalého pobytu.

5. S poukazom na ust. § 2 ods. 1 zákona č.. 181/2014 Z.z. v znení neskorších predpisov - za volebnú kampaň možno pokladať akúkoľvek činnosť vedúcu k propagácií cieľov a programov za účelom získania zvolenej funkcie. Rozumie sa za tým činnosť v prospech aj neprospech týchto subjektov. Žalovaný je toho názoru, že porušenie práva na česť môže byť spôsobená len takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti dotknutého subjektu v očiach ostatných fyzických osôb, teda žaloba svojej predvolebnej kampane na funkciu poslanca do obecného zastupiteľstva si zvolil prostriedok - osobné listy adresované voličom, ktorých obsah smeroval v neprospech ostatných vo voľbách kandidujúcich osôb. Svojim spôsobom kandidáti súperia, vystavujú sa verejnému záujmu kritike a podrobnému skúmaniu každého ich slova žalobca kandidoval za poslanca Obce veľká Paka, musel si byť vedomý tejto skutočnosti ako aj toho, že nevyhnutne musí prejaviť väčšiu mieru tolerancie a taktiež si musel byť vedomý, že svoje tvrdenia bude musieť o svojej pravdivosti preukazovať.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie, výsluchom strán sporu, oboznámil sa s obsahom pripojených listinných dôkazov a to listom - oslovenie voličov od kandidáta na poslanca č. 14, vyhlásením žalovaného, predžalobnou výzvou, písomnými vyjadreniami právnych zástupcov strán sporu, vyhlásením kandidatúry pre voľby poslancov obecného zastupiteľstva vo H. D. k 15.11.2014, zápisnicou miestnej volebnej komisie z 15.11.2014, záznamom administratívnej kontroly, ktorú vyhotovila implementačná agentúra pre operačný program zamestnanosti a sociálna inklúzia z 25.11.2014, záznam z administratívnej kontroly z 01.10.2014 - 20.10.2014, vysvetlením ku záznamom z administratívnej kontroly z 25.11.2014, doplnením žaloby, zmluvou o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, zápisnicami zo zasadnutia obecného zastupiteľstva z 29.09.2011, 29.03.2012, 24.04.2014 a ustálil nasledovný skutkový stav veci:

7. Podľa § 11 OZ (zákon č. 40/1964 Zb. v platnom znení) - Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

8. Podľa § 13 ods. 1, 2, 3 OZ - Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 OZ určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

9. Predmetom ochrany v zmysle ust. § 11 a nasl. OZ - sú imateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka. Nimi sú napríklad zmena, česť, dôstojnosť, súkromie, telesná integrita ako imateriálne hodnoty

ľudskej osobnosti, ktorých špecifickosť spočíva v osobitnom subjekte, na ktorý sa osobnostné práva upínajú, teda na človeka jednotlivými predmetmi ochrany osobnosti v Občianskom práve, sú práva na ochranu života a zdravia, telesnej integrity, cti, ľudskej dôstojnosti, súkromia, mena a priezviska a prejavov osobnej povahy. V danom prípade sa domáha žalobca ochrany osobnosti v dôsledku zásahu do jeho cti, vážnosti a ľudskej dôstojnosti. K zásahu do cti a dôstojnosti môže dôjsť k rôznym konaním, či prejavmi. Treba tu skúmať za akých okolností a súvislostí, plnením akých práv a povinností ku konania, či prejavu došlo. Zákon poskytuje ochranu len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený a ktorý je spôsobilý privodiť ujmu fyzickej osobe z hľadiska jej odstavenia spoločnosti. Na vznik zodpovednosti sa nevyžaduje subjektívny predpoklad v podobe zavinenia. V danom prípade si v dôsledku zásahu do cti a ľudskej dôstojnosti uplatnil žalobca voči žalovanému v zmysle § 13 ods. 1,2 OZ morálnu satisfakciu vo forme ospravedlnenia - zverejnením vyhlásenia v obecnom rozhlase a peňažnú satisfakciu, ktorú môže súd priznať, pokiaľ by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, a ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť spoločnosti. Pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti stačí zistenie, že zásah bol objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť práva chránené ust. § 11 OZ. Vyvolanie následkov sa nevyžaduje neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ust. § 11 a nasl. OZ.

10. Najbežnejšou formou zásahov do občianskej cti a ľudskej dôstojnosti sú skutkové tvrdenia hodnotiace úsudky (kritika). Zákon poskytuje ochranu proti takýmto zásahom len vtedy, ak ide o zásah neoprávnený. Neoprávnenom zásahu do práva fyzickej osoby a česť a dôstojnosť dôjde nepochybne nepravdivými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú zároveň objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti dotknutej fyzickej osoby. Povinnosť tvrdenia dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno pohľadom zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu zaťažuje dotknutú fyzickú osobu žalobcu. Už viackrát bolo judikované, že hranice prípustnej kritiky sú k verejne činnej osobe nastavené širšie. Verejne činná osoba sa dobrovoľne vystavuje väčšej spoločenskej kontrole v porovnaní so súkromnou osobu.

11. Podľa článku 26 ods. 2 prvej vety Ústavy SR - každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom, alebo iným spôsobom ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

12. Podľa ods. 4 Ústavy slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

13. Sloboda prejavu má v liberálno-demokratickom štáte nenahraditeľný význam, je nevyhnutná pre demokraciu a pre tvorbu slobodne verejnej mienky v otvorenej spoločnosti. Sloboda prejavu je taktiež nástrojom hľadania pravdy, nástrojom súťaže a konfrontácie rôznych myšlienok a názorov.

14. Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 181/2014 Z.z. v znení neskorších predpisov, každý kto vedie volebnú kampaň, je povinný zabezpečiť, aby odvysielané politické reklamy, inzercie a všetky ďalšie spôsoby vedenia volebnej kampane obsahovali údaje o objednávateľovi, (ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, obec trvalého pobytu).

15. Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č.. 181/2014 Z.z. v znení neskorších predpisov za volebnú kampaň možno pokladať akúkoľvek činnosť vedúcu k propagácii cieľov a programov za účelom získania volebnej funkcie. Rozumie sa tým činnosť v prospech aj neprospech týchto subjektov.

16. V predmetnej kauze nepochybne išlo o konanie, uskutočnené v predvolebnej kampani. Žalobca v rámci svojej predvolebnej kampane na funkciu poslanca do obecného zastupiteľstva si zvolil prostriedok - osobné listy adresované voličom, ktorých obsah smeroval v neprospech ostatných vo voľbách kandidujúcich osôb. Žalobca v konaní nepreukázal, že by v týchto listoch uvádzal úplné a pravdivé informácie, o čom svedčia predložené záznamy z administratívnych kontrol (čl. 105 v spise), ktoré boli vykonané za obdobia od 18.02.2014 do 14.01.2015. V závere týchto kontrol je uvedené, že výdavky prijímateľa (Obce H. D.) uznané riadiacim orgánom sú oprávnené v súlade so zmluvou o poskytnutí nenávratného finančného príspevku. Vzhľadom na túto skutočnosť, sa nepodarilo dokázať žalobcovi svoju kritiku voči ďalším kandidátom vo voľbách a taktiež, ani nesprávne hospodárenie s finančnými prostriedkami obcou resp. bývalým starostom Obce H. D.. Vzhľadom na to, že žalobca svoju kritiku opísal v osobnom liste, teda adresoval voličom, ktorých obsah smeroval v neprospech ostaných vo voľbách

kandidujúcich kandidátov (čl. 4-6 v spise). Na túto kritiku reagoval žalovaný - bývalý starosta Obce H. D., vyhlásením v miestnom rozhlase v nasledujúcom znení: „ Vážený spoluobčania, vypočujte si: Voľby sa blížia a s poľutovaním musím konštatovať kam až zašli nenávisťou niektorí kandidáti na poslancov. Včera boli hádzané do schránok obyvateľov listy, podpísané kandidátom na poslanca č. 14, ktorý je D. G.V. a ktoré sú plné klamstiev a poloprávd. Priamo je osočovaná kandidátka na starostku D. M. a hlavná kontrolórka N.. R.. Nakoľko sú obe verejné činiteľky a výroky v liste sú hrubé klamstvá, obe podávajú na pána G. trestné oznámenie za ohovárania a poškodzovanie dobrého mena. Ja ako starosta Obce H. D. odsudzujem takéto nekalé praktiky kandidátov na poslancov a všetkých kandidujúcich vyzývam k slušnému súpereniu o miesto starostu a poslancov K. T. starosta obce“. Vyhlásenie je z 11.11.2014. Súd poukazuje, že
predmetná kauza bola v období predvolebnej kampane a to počas volieb do komunálnych volieb v roku 2014. Žalobca v rámci svojej predvolebnej kampane na funkciu poslanca do obecného zastupiteľstva si zvolil prostriedok - osobné listy adresované voličom, ktorých obsah smeroval v neprospech ostatných voľbách kandidujúcich osôb. Na to vyhlásením zareagoval žalovaný, ktoré prečítal dňa 11.11.2014 v miestnom rozhlase. V tomto verejnom vyhlásení tlmočil svoju hodnotiacu úvahu - stanovisko k obsahu listu, ktorý bol adresovaný voličom obce zo strany žalobcu (kritika), žalobca ako kandidát na poslanca obce sa v rámci predvolebnej kampane v rámci ktorej sa uchádzajú o priazeň voličov a iný kandidáti a svojim spôsobom súperia, nevyhnutne vystavil sám verejnému záujmu a podrobnému skúmaniu každého svojho slova i skutku zo strany širokej verejnosti. Žalobca musel si byť vedomý tejto skutočnosti, ako aj toho, že nevyhnutne musí prejaviť väčšiu mieru tolerancie. Taktiež si musel byť vedomý, že jeho kritika nezostane na mŕtvom bode ale vyvolal verejné vyhlásenia, ktoré pripúšťajú aj iné protichodné názory a ostrú kritiku.

17. Súd pri svojej rozhodovacej činnosti sa riadil nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 152/2008-52 zo dňa 15.12.2009. Toto rozhodnutie ústavného súdu riešil okrem iného v širšom rozsahu mieru kritiky verejných činiteľov. Hranice prípustnej kritiky sú vo vzťahu k verejne činnej osobe nastavené širšie (verejne činná osoba sa dobrovoľne vystavuje väčšej spoločenskej kontrole) v porovnaní so súkromnou osobou. Žalobca si sám zvolil túto situáciu, že sa mienil vystaviť takémuto drobnohľadu ako verejne činná osoba kandidát na poslanca Obce Veľká Paka. Vzhľadom na vážnosť a význam tejto funkcie žalobca musel byť spôsobilý odborne ale aj morálne plniť úlohy, ktoré sú s výkonom takéhoto prejavu, funkcie, činnosti spojené. Tým pádom však ako nastávajúca verejne činná osoba používa menšiu mieru ochrany ako osoba súkromná. Sloboda prejavu má liberálno-demokratickom štáte nenahraditeľný význam. V ochrane slobody prejavu zaujal stanovisko aj Európsky súd pre ľudské práva. Sloboda prejavu ako jeden zo základných pilierov demokratickej spoločnosti uplatňuje sa nielen vo vzťahu k informáciám a myšlienkam, ktoré sa prijímajú priaznivo, resp. sa pokladajú za neurážlivé a neutrálne ale aj tým, ktoré urážajú, šokujú alebo znepokojujú časť obyvateľstva. Vzhľadom na to, že sloboda prejavu je základným pilierom demokratickej spoločnosti, ktorej je každému dovolené vyjadrovať sa k veci verejným a vynášať o nich hodnotové súdy. K veciam verejným v tomto prípade patrí aj žalobca a jeho činnosť vo verejnom živote. Následkom tejto skutočnosti môže byť a má právo byť jeho činnosť verejne posudzovaná, pričom pri kritike platí princíp demokracie a z nej vyplývajúca ústavná prezuncia neviny, že ide o kritiku dovolenú. V danom prípade ide o stret slobody prejavu občana s ochranou cti žalobcu, ktorý v tomto prípade predvolebnej kampane bol osobou kandidátom na poslanca obecného zastupiteľstva Obce H. D.. Preto bolo potrebné skúmať, či uvedený zásah mal zákonný základ a ďalej Kto, O kom, Čo, Kde, Kedy a Ako hovoril. Pričom na základe odpovedí na dané otázky možno zistiť, že zásah bol proporcionálny
a) KTO kritizoval, resp. kto podal vyhlásenie- stanovisko: Starosta Obce H. D., zároveň aj kandidát na poslanca obecného zastupiteľstva Obce H. D.,
b) KTO BOL kritizovaný: v danom prípade bola kritizovaná osoba - kandidát na poslanca do obecného zastupiteľstva Obce H. D. v predvolebnej kampani, 4 dni pred voľbami do komunálnych volieb v roku 2014,
c) ČO BOLO kritizované: objektom kritiky bolo správanie sa kandidáta č. 14 za jeho osočovanie, ktoré uviedol v osobnom liste, ktorý adresoval voličom, ktorý sa týkal verejne činných osôb za hrubé klamstvá, hospodárenia s finančnými prostriedkami obce a eurofondov
d) KDE BOLO kritizované: formou vyhlásenia starostu obce (žalovaného) v miestnom rozhlase
e) KEDY BOLO kritizované: dňa 11.11.2014 v čase predvolebnej kampane, 4 dni pred voľbami do komunálnych volieb. Teda v čase kedy bola kritika alebo stanovisko k zaujatému žalobcovi aktuálne.
f) AKO BOLO kritizované: vyhlásením, prečítaným v miestnom rozhlase Obce Veľká Paka.

18. Súd dospel k záveru, že nedošlo k neoprávnenému zásahu zo strany žalovaného vychádzajú okolnosti za ktorých zásahu žalovaného došlo a preto žaloba na ochranu jeho osobnosti dôvodná nebola. Žalobca nepreukázal, že došlo k zásahu do osobnosti znížením jeho vážnosti, dôstojnosti, občianskej cti a nepreukázal ani reakciu okolia svedčiacu o tom, že bola znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v značnej miere.

19. Predmetné výroky prednesené obyvateľom Obce H. D. vyhlásením v obecnom rozhlase dňa 11.11.2014 v ktorom by mal žalovaný menovite vyhlásiť žalobcu za klamára a nepravdivo a tvrdo osočiť aj dehonestovať jeho osobu, nemá súd preukázané. Z vyhlásenia žalovaného vyplýva, že označil informácie poskytované kandidátom na poslanca pod č. 14 - žalobcu - za plnú klamstiev a poloprávd a osočovanie kandidátky na starostku obce pani M. a hlavnej kontrolórky N.. R.. Nie je preukázané v tomto konaní, že by sa žalovaný s vyhlásením, ktoré vykonal v obecnom rozhlase dotkol občianskej cti ľudskej dôstojnosti žalobcu s tým, že obsah listu, ktorý adresoval voličom je plný klamstiev a poloprávd. Taktiež sa nemohol ho dotknúť, keď kritizoval spôsob ako viedol svoju volebnú kampaň, ktorá bola zameraná negatívne a nie pozitívne, tak aby prezentoval iba svoje pozitívne ambície a záujmy.

20. Stupeň dovolenej kritiky sa mení podľa charakteristiky adresáta. Hranice akceptovateľnej kritiky sú najrozšírenejšie u politikov, najužšie u bežných občanov. V danom prípade bol kritizovaný žalobca ako osoba kandidát na poslanca do obecného zastupiteľstva v Obci H. D.. Žalovaný počas predvolebnej kampane bol starostom Obce H. D., teda verejne činnou osobou. Podľa názoru súdu treba vychádzať z posúdenia, kto je verejne činná osoba, je to jednak osoba, ktorá vystupuje na verejnosti pri riešení rôznych otázok verejného záujmu, alebo osoba, ktorá na seba upúta záujem verejnosti a tým, sa dostáva do zorného uhľa spravodajstvom hromadných prostriedkov. Tak ako adresát kritiky, aj samotní kritici sú tak isto klasifikovaní z hľadiska dôležitosti pre výmenu názorov spoločnosti. V danom prípade kritizoval žalovaný, ktorý v tom čase bol starostom obce a to spôsob volebného súperenia žalobcu, ktorý si zvolil na to „osobné listy“ v ktorých kritizoval hospodárenie Obce H. D.. Z vyhlásenia žalovaného dňa 11.11.2014 súd nezistil, že by konkrétne nazval žalobcu za klamára, nakoľko poukazuje na skutočnosti, ktoré sú opísané v liste, ktoré sa nezakladajú na pravde, sú to klamstvá a polopravdy. Vzhľadom na to, že žalobca neutrpel žiadnu ujmu a nepreukázal ju naďalej požíva úctu v Obci H. D.. Je pravdou, že nezískal potrebný počet platných hlasov na kandidatúre, nestal sa poslancom obecného zastupiteľstva avšak žalobca ničím neosvedčil, že by utrpel na svojej cti a dôstojnosti vo verejnom živote, ujmu. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno, nedokázal, že vyhlásenie urobené žalovaným dňa 11.11.2014, by zasiahlo do jeho cti zodpovednosti, následkom čoho nepoužíva ochranu tak ako to má na mysli OZ.

21. Strany majú procesnú dôkaznú povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojení s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že neutvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. Súd musí teda zo zákona preskúmať, či skutkové tvrdenia žalobkyne sú dôvodné a pokiaľ ich žalobca v konaní jednoznačne nepreukáže, nemôžu sa na základe skutkového stavu uvedeného v žalobe domáhať sa o ochranu osobnosti s nemajetkovou ujmou. V sporovom konaní, kde stany stoja proti sebe a majú opačný záujem o výsledku konania, povinnosť tvrdenia (§ 150 C.s.p.) a povinnosť dôkazná (§ 132 C.s.p.) pre obe strany sporu sú teda odlišné a celkom samostatné. Vzhľadom na vyššie uvedené konštatovania o neunesení dôkazného bremena žalobcom bolo možné preto z prejednávanej veci vychádzať len zo vznesených vhodných skutkových tvrdení v zmysle ust. § 182 C.s.p., čo malo za následok, že uplatnený nárok žalobcu o ochrane osobnosti a nemajetkovej ujmy, nebolo možné považovať za preukázaný.

22. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 v spojení s §ň 262 ods. 1,2 C.s.p. podľa zásady úspešnosti.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde proti ktorého rozsudku smeruje.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo,
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej, možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods.1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.
Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo zákon neustanovuje inak.
Podľa ust. § 232 ods. 2,3,4 C.s.p. - Ak súd uložil rozsudku povinnosť plniť rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uloží povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia